

Ο αγώνας για την υπεράσπιση της κυριακάτικης αργίας συνεχίζεται...

Μετά τη νομοθετική επιβολή των 7 εργάσιμων Κυριακών στο χώρο του εμπορίου, η συμμαχία κράτους/αφεντικών/εμπορικών συλλόγων τον περασμένο Απρίλη επιχείρησε να εφαρμόσει πιλοτικά το μέτρο των 52 εργάσιμων Κυριακών σε 10 επιλεγμένες περιοχές. Το κυριακάτικο άνοιγμα των καταστημάτων στο κέντρο της Αθήνας πλάι στην θεαματική προβολή του από τους mediακούς μηχανισμούς προπαγάνδας δημιουργεί άλλη μια συνθήκη εξαίρεσης που επιβάλλεται για «έκτακτους λόγους» και «ειδικούς σκοπούς»: για την «εξυπηρέτηση του εμπορικού τζίρου, της τουριστικής κίνησης, της εθνικής οικονομίας που ανακάμπτει». Πίσω από τα οργανωμένα ψέματα των ΜΜΕ, βρίσκεται η αλήθεια που γνωρίζουμε όλοι όσοι βιώνουμε καθημερινά την σκλήρυνση των συνθηκών εκμετάλλευσης, μέσα και έξω από τους εργασιακούς χώρους: **στόχος τους είναι η πλήρης κατάργηση της κυριακάτικης αργίας, σε όλες τις περιοχές, σε όλους τους εργασιακούς κλάδους.**

Η στρατηγική των αφεντικών για την έξοδο από την κρίση, για την πολυπόθητη ανάπτυξη και την ανάκαμψη της εθνικής τους οικονομίας περνά πάνω από τις ζωές μας. Το πλεόνασμα που διαφημίζει η κλίκα κράτους/αφεντικών/ΜΜΕ είναι οι ανθρωπο-θυσίες των εκμεταλλεόμενων: τα μεροκάματα-ψίχουλα, οι πετσοκομμένες συντάξεις, τα κλεμμένα ένοσημα, τα ωράρια-λάστιχο, η ανακύκλωση των ανέργων μέσα από προγράμματα κοινωφελούς εργασίας, οι φόροι, τα εισιτήρια, τα αντίτιμα. Ταυτόχρονα, οι φόβοι μας, η γενικευμένη πειθαρχία και σιωπή, η αστυνομοκρατία, η προθυμία να βγάλουμε το μάτι του διπλανού μας και ο κατακερματισμός της τάξης μας δεν είναι παρά το λάδι στα γρανάζια τους. **Είναι η νέα πραγματικότητα που γεννά η ωμή επιβολή της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης στο παρόν και το μέλλον μας**

....έχει αποτελέσματα...

Από τον Απρίλιο και για 4 μήνες, στο κέντρο της Αθήνας δόθηκε μια επίμονη μάχη ενάντια στο κυριακάτικο άνοιγμα των καταστημάτων. Εργατικά σωματεία βάσης, συλλογικότητες εργαζομένων και ανέργων, συνελεύσεις γειτονιάς και πολιτικές ομάδες στο πλάι των αγωνιζόμενων εμποροϋπαλλήλων έδωσαν μαθήματα ταξικής αλληλεγγύης και συναδελφικότητας απέναντι στην μοιρολατρία, τον φόβο και την εργοδοτική τρομοκρατία. Μέσα από τον οριζόντιο συντονισμό και την επικοινωνία, τις καθημερινές παρεμβάσεις ενημέρωσης, τις απεργιακές περιφρουρήσεις και τους αποκλεισμούς, πήραν τον αγώνα στα χέρια τους **φέρνοντας τα πρώτα αποτελέσματα.** Ήδη, το ΣτΕ ανέστειλε προσωρινά την εφαρμογή του μέτρου για τις 52 εργάσιμες Κυριακές ενώ εργαζόμενοι-ες από τον χώρο του εμπορίου έχουν αποκτήσει αυτοπεποίθηση και οργανώνουν σε σταθερή βάση τον αγώνα και τις διεκδικήσεις τους. Και όλα αυτά, χωρίς κανέναν εργατοπατέρα, χωρίς κανέναν κοινοβουλευτικό μεσσία. **Με μόνα όπλα την ταξική αλληλεγγύη, την οργάνωση και την αντίσταση μέσα και έξω από τους χώρους δουλειάς.**

Την Κυριακή 2 Νοεμβρίου οργανώνεται η επόμενη μάχη. Οργανώνεται η απεργία στον κλάδο του εμπορίου ενάντια σε μια από τις 7 εργάσιμες Κυριακές που αποτελούν το «ανοιχτό παραθυράκι» για την ανά πάσα στιγμή γενίκευση τους. Μια απεργία που επιβλήθηκε «από τα κάτω», από τον κόσμο του αγώνα και την επιμονή των αγωνιζόμενων εμποροϋπαλλήλων, στους γραφειοκράτες συνδικαλιστές του εμπορίου. **Για εμάς, κάθε εργάσιμη Κυριακή είναι αιτία πολέμου!** Μέσα από τον οριζόντιο συντονισμό των κοινοτήτων αγώνα, των αγωνιζόμενων εργαζομένων και ανέργων των ανατολικών συνοικιών, συνεχίζουμε να στοχεύουμε στην κατάργηση του μέτρου στη πράξη. Η μαζική και δυναμική παρουσία στους δρόμους των γειτονιών μας μαζί με τους απεργιακούς αποκλεισμούς αποτελούν τα όπλα μας για να μπλοκάρουμε το κυριακάτικο άνοιγμα των μαγαζιών. **Στις 2 Νοέμβρη και κάθε Κυριακή, κανένας εργαζόμενος να μη φοβηθεί να απεργήσει, κανένας να μη βρει ευκαιρία για κυριακάτικα ψώνια!**

...και μας αφορά όλους και όλες...

Το νέο παραγωγικό μοντέλο του καπιταλισμού δεν αναγνωρίζει καθημερινές, Κυριακές και αργίες. Στα σύγχρονα εργασιακά κάτεργα, το σύνολο του χρόνου μας αποτελεί βορά στις ορέξεις των αφεντικών: **διαθέσιμοι και υπάκουοι 7 μέρες την εβδομάδα, 24 ώρες το 24ωρο**. Η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας και οι Λευκές Νύχτες της καταναλωτικής μαστούρας δεν είναι μόνο προκλήσεις για τα ιστορικά κεκτημένα της εργατικής τάξης, αλλά ένα ακόμα χτύπημα στο ήδη κατακρεουργημένο 5μερο/8ωρο σκλαβιάς.

Αντί να αγανακτούμε χωρίς προοπτική, **ας προτάξουμε τη δική μας συλλογική δύναμη, τα δικά μας ταξικά αυτονόητα**. Κάθε απόλυση, κάθε χαμένο ένσημο ή υπερωρία, κάθε λεπτό απλήρωτο εργασίας, κάθε εργοδοτικός τσαμπουκάς να μας βρει αμείλικτα ενωμένους και άμεσους. Χωρίς εργατοπατέρες και ειδικούς, να οργανώσουμε κοινότητες αγώνα μέσα και έξω από τους εργασιακούς χώρους. Να συνδέσουμε τις εργατικές διεκδικήσεις με το σύνολο των αγώνων ενάντια στην επέλαση του κεφαλαίου στις ζωές μας: στις γειτονιές, τα νοσοκομεία, τους ΟΑΕΔ, τα σχολεία. Αντί να φαγωθούμε για τα ψίχουλα που μας πετάνε, να απαλλοτριώσουμε το χρόνο και τον πλούτο που νέμονται τα αφεντικά εις βάρος μας. Στη φτώχεια, το φόβο και τη μιζέρια που σπέρνουν κράτος και αφεντικά, να απαντήσουμε με τις δικές μας άγριες απεργίες μπλοκάροντας την ομαλή παραγωγή και κυκλοφορία των εμπορευμάτων. Να οργανώσουμε την κοινωνική/ταξική μας αντεπίθεση, για την κοινωνική επανάσταση, για τον κόσμο της ισότητας, της αλληλεγγύης, της ελευθερίας.

ΑΠΕΡΓΙΑ στον κλάδο του εμπορίου ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Πρωτοβουλία αναρχικών-αντιεξουσιαστών
από τους πρόποδες του Υμηττού